

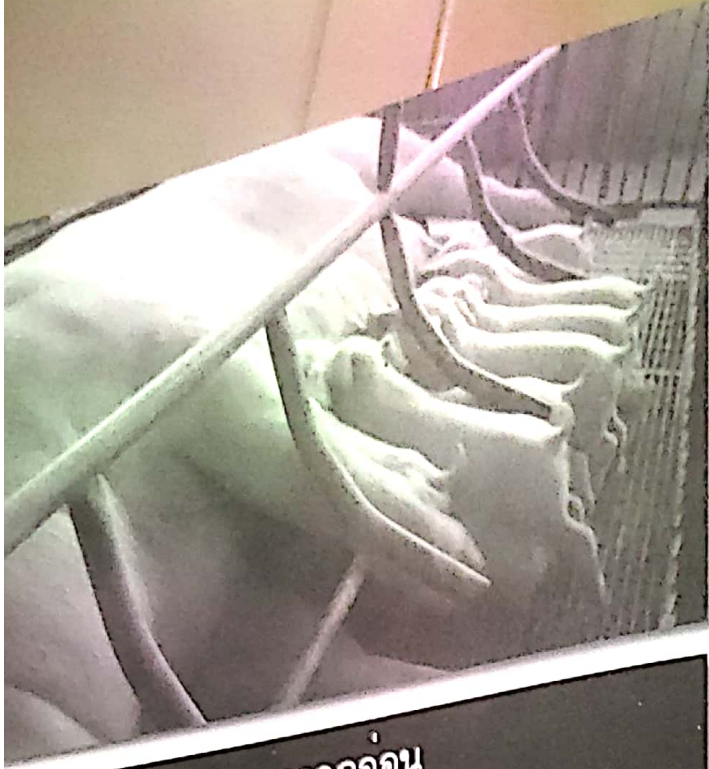
อัตราการรอดของลูกสุกร

เลี้ยงรอดมากเท่าไรก็เพิ่มสูง

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในประเทศไทย ได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การปรับปรุงพันธุ์สุกรที่ดี ผลให้แม่สุกรสามารถให้ผลผลิตได้มากขึ้น ซึ่งแม่สุกรมีลูกคอกขึ้นอย่างมาก (>15 ตัว/คอก) เดนมาร์กเป็นประเทศหนึ่งที่มีประสพผลสำเร็จอย่างสูง ในด้านเพิ่มผลผลิตของสุกรซึ่งหากดูจากสถิติการปรับปรุงพันธุ์ โดยเดนมาร์กเป็นประเทศแรก ๆ ที่สามารถหย่านมลูกสุกรได้ถึง 30 ตัว/แม่/ปี การที่ฟาร์มสามารถผลิตลูกสุกรได้มาก ย่อมทำให้ต้นทุนการผลิตของฟาร์มลดต่ำลง แต่ในขณะเดียวกันแม่สุกรที่ให้ลูกคอก มักจะมีลูกที่ตัวเล็ก หรืออ่อนแอปนออกมาด้วยเสมอ การดูแลและการจัดการก่อนและหลังคลอดที่ดี มีส่วนช่วยให้ลูกสุกรเหล่านี้ อัตราการรอดชีวิตสูงขึ้น นั่นหมายถึงการช่วยเพิ่มผลกำไรให้กับทางฟาร์มนั่นเอง

ช่วงสุดท้ายของการตั้งท้อง แม่สุกรต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ

เป็นที่ทราบกันดีว่า เมื่อได้พันธุกรรมของสุกรที่ดี ต้องมีความเข้าใจและมีการจัดการที่ถูกต้องประกอบด้วย แม่สุกรจึงจะให้ผลผลิตได้อย่างเต็มศักยภาพตามพันธุกรรม และต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของลูกสุกรแรกเกิด จึงจะประสพความสำเร็จ (ในที่นี้จะไม่กล่าวถึงขั้นตอนการผสม การดูแลหลังผสม จนถึงช่วงคุมท้อง 3 เดือนแรก เพราะอาจยาวจนเกินไปจนน่าเบื่อ) จุดสำคัญคือ เมื่อแม่สุกรตั้งท้องได้ 12 สัปดาห์ แม่สุกรจะต้องมีสภาพร่างกายที่เหมาะสม ไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป (ควรมีคะแนนหุ่น หรือ Body condition score ที่ 2.8-3.0) เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าช่วงหลัง 12 สัปดาห์ อาหารที่แม่สุกรได้รับจะส่งผลไปสู่ลูกสุกรในท้อง ช่วงนี้จึงต้องค่อย ๆ เพิ่มปริมาณอาหารให้มากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อตั้งท้องได้ 14-15 สัปดาห์ แม่สุกรต้องกินอาหารอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้ลูกสุกรแรกเกิดที่มีความสมบูรณ์ แข็งแรง และแม่สุกรจะต้องได้รับอาหารเต็มที่ไปจนกระทั่งช่วงก่อนคลอด

การสะสมอาหารของลูกอ่อน “ก้างภายใน” ที่สำคัญ

แม่สุกรช่วงท้ายของการตั้งท้องจะต้องได้รับอาหารมากกว่าปกติ เพื่อเป็นการสะสมพลังงาน หรือไกลโคเจน (Glycogen) ให้กับลูกสุกรในท้อง (นอกจากนี้การเสริมแร่ธาตุคัลเซียมให้กับแม่สุกรอุมท้องก็มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งธาตุเหล็ก) เราพบว่าลูกสุกรที่มีพลังงานสะสมในรูปไกลโคเจนมาก ก็จะมีความแข็งแรง และมีโอกาสรอดตายสูงในช่วงหลังคลอดเราเรียกว่าเป็นการ

“เสริมก้างภายใน” ให้กับลูกสุกร

โดยลูกสุกรแรกคลอดที่มีโอกาสรอดชีวิตจะต้อง มีร่างกายที่สมบูรณ์ ตัวอ้วนเต็ม ไม่ผอมจนเห็นกระดูกสันหลัง หรือซี่โครง ลำตัวสีชมพูแดง ไม่ซีดขาว

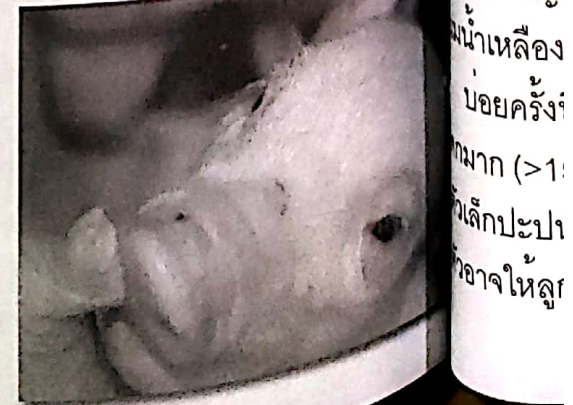
เกิดอะไรขึ้นในช่วงแรกคลอด

ในช่วงแรกคลอดลูกสุกรจะมีขนปกคลุมร่างกายออกมาเพียงเล็กน้อย รวมถึงมีไขมันสะสมใต้ผิวหนังบางๆ นั่นก็คือร่างกายแทบไม่มีฉนวนอะไรมาช่วยให้อบอุ่นเลย (ต่างจากลูกคน ที่เกิดมาก็ห่มผ้า หรือปกไฟกันแล้ว) สภาพแวดล้อมภายนอกท้องแม่สุกร อุณหภูมิมีต่ำกว่า (เย็นกว่า) ภายในท้องอย่างมาก แอ้มบางครั้งยังอยู่ในโรงเรือนอึแปป เมื่อผิวหนังของลูกสุกรสัมผัสกับอากาศภายนอกที่แสนจะเย็นหนาว (สำหรับลูกสุกร) ลูกสุกรจะสูญเสียพลังงาน (ความร้อน) อย่าง

รวดเร็ว จึงต้องสลายไกลโคเจนซึ่งเปรียบเสมือนก้างภายในที่สะสมไว้ตั้งแต่อยู่ในท้องแม่ เพื่อใช้ต้นทุนต่อสู้กับความหนาว และสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกสุกรจะต้องได้รับพลังงานเสริมอย่างเร่งด่วน พลังงานเสริมที่ดีที่สุดก็คือ **“นมน้ำเหลือง”** นั่นเองแน่นอนที่สุดว่าลูกสุกรที่ไม่ได้รับ หรือได้รับนมน้ำเหลืองไม่เพียงพอจะตาย (เนื่องจากก้างภายในหมด) ภายใน 10-40 ชั่วโมง ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณของไกลโคเจนที่สะสมมาในช่วงที่อยู่ในท้องแม่ และความเย็นของอากาศว่าจะมากน้อยเพียงใด

“นมน้ำเหลือง” (Colostrum) น้ำทิพย์อันวิเศษ

หลังจากทนลำบากตรากตรำจนได้ลูกสุกรเกิดออกมาแล้ว คงไม่มีใดยอยากจะสูญเสียลูกสุกรไปง่ายๆ ลูกสุกรเกิดใหม่จึงต้องได้รับนมน้ำเหลืองให้เร็วที่สุด เนื่องจากนมน้ำเหลืองจัดว่าเป็นอาหารอันวิเศษสุดสำหรับลูกสุกรแรกเกิด ทั้งนี้นมน้ำเหลืองเป็นทั้งแหล่งรวมของสารอาหารภูมิต้านทานโรค สารฆ่าเชื้อโรค ทั้งไว้

ที่เรีย... สำ...
ตาย และลำ...
ประกอบต่าง...
ไปตา...
นั้นม... จึงเน...
ที่...
ทุก...
แม่สุกร...
มา...
เก...
ที่...
และแร่...
อาหารเหล่า...
น้ำนม...
หาย...
น...
และ...
ได้...
มา...
ป...
คลอด...
หลักสำคัญ...
แม่สุกรที่...
จะต้องไป...
เรื่องดีที่สุ...
ต้องรับห...
กระบวนการ...
ที่สำคัญ...
น้ำเหลือง...
บ่อยครั้ง...
มาก (>1...
เล็กปะป...
อาจให้สุ...

นอกจากนั้นยังอาจพบแม่สุกรบางตัวที่เครียดจากการคลอด นอกเหนือ
 ไม่ยอมให้ลูกดูดนมในช่วงแรก และสุดท้าย แม่สุกรที่ป่วยนมแห้ง เป็น
 เอ็มเอ็มเอ (MMA) บ่อยครั้งที่พยายามสุดความสามารถแล้ว แต่
 ปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงเกิดขึ้น การทำลายลูกสุกรที่ตัวเล็กมาก ๆ ของ
 แอ หมดอนาคต มักจะเป็นวิธีการที่ถูกเลือกมาใช้ แต่สำหรับลูกสุกร
 ที่ตัวเล็ก แต่แข็งแรง หากเกษตรกรสามารถช่วยให้ลูกสุกรเหล่านี้รอด
 ชีวิตได้ ก็เป็นการเพิ่มผลผลิต และผลกำไรให้กับทางฟาร์มเช่นกัน

นมน้ำเหลือง "โคโลบัสท์ พิกเล็ต" อัครวินชีม้าขาว

ด้วยวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน ได้มีการค้นคว้าและผลิต
 ผลิตภัณฑ์นมน้ำเหลือง "โคโลบัสท์ พิกเล็ต" ที่อุดมไปด้วยอิมมูโนโกล
 กลอบบูลิน พลังงาน โปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ ใช้สำหรับป้องกัน
 หรือปั๊มปากให้กับลูกสุกรที่ตัวเล็ก แต่มีความแข็งแรง ให้ลูกสุกร
 เหล่านี้มีโอกาสรอดชีวิตเพิ่มขึ้น

สำหรับลูกสุกรที่เกิดจากแม่ที่ป่วยในช่วงคลอด หลังคลอด และ
 พบกับปัญหาไม่ได้รับนมน้ำเหลือง หรือได้รับนมน้ำเหลืองไม่เพียงพอ
 การได้รับการเสริม "โคโลบัสท์ พิกเล็ต" จะเป็นการเพิ่มพลังงาน และ
 ภูมิคุ้มกันของร่างกายให้กับลูกสุกร เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของลูก
 สุกรที่ตัวเล็กได้มากกว่า 80% ช่วยเพิ่มอัตราการหย่านมลูกสุกร
 อย่างเป็นผล

จากนี้ต่อไป ประเทศไทย คงมีฟาร์มที่สามารถผลิตลูกสุกรหย่านม
 ได้มากกว่า 35 ตัว/แม่/ปี ไม่แพ้เกษตรกรในประเทศเดนมาร์กอย่าง
 แน่นนอน

"จริงใจจริง"

แม่สุกรป่วยช่วง แรกคลอด จะทำอย่างไร

หลักสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องจำไว้
 คือ แม่สุกรที่เข้าคลอด หรือขณะรอ
 คลอดจะต้องไม่ป่วย การดูแลป้องกัน
 เป็นเรื่องที่ดีที่สุด แต่ถ้าหากพลาดพลั้ง
 ป่วยต้องรีบหาทางรักษา เพื่อให้
 กระบวนการคลอดเกิดอย่างราบรื่น
 และที่สำคัญ ไม่กระทบต่อการสร้าง
 นมน้ำเหลืองของแม่สุกร

บ่อยครั้งที่เราพบว่า แม่สุกรให้ลูก
 ดกมาก (>15 ตัว) จะพบว่ามีลูกสุกร
 ตัวเล็กปะปนออกมา หรือแม่สุกรบาง
 ตัวอาจให้ลูกดก และตัวเล็กทั้งครอก

นมน้ำเหลือง (Colostrum) ที่พิพม์อัครวินชี

น้ลาบากรากตรรก
 ออกมาแล้ว คงไม่ใ
 ยลูกสุกรไปงายๆ ล
 ต้องได้รับนมน้ำเหล
 งจากนมน้ำเหลือง
 รอันวิเศษสุดสำหรับ
 ทั้ทั้งนมน้ำเหลือง
 ของสารอาหาร ภูมิ
 รมาเชื้อโรค ทั้ทั้ง